

Pe rol se află pronunțarea soluției asupra cererii formulate de reclamantul P în contradictoriu cu pârâtele D.G.F.P. Timiș și A.,F.P. Timișoara, având ca obiect anulare acte administrative.

TRIBUNALUL

Deliberând constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. de mai sus, reclamantul P a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâtele D.G.F.P. Timiș și A.,F.P. Timișoara ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună anularea deciziei nr. 209/92 din 2006 emisă de D.G.F.P. Timiș a deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscală nr.31478/4.08.2005 emisă de AFP Timișoara.

În motivare reclamantul arată că în urma unei inspecții fiscale A.F.P. Timișoara a stabilit în sarcina reclamantului a sumei de ...ron organul de inspecție fiscală a conchis că a desfășurat o activitate de comerț cu autoturisme și deci, pentru anii 2003 și 2004 datorează bugetului de stat diferență de impozit pe venitul global, dobânzi și penalități. Arată că măsura dispusă este ilegală deoarece nu este comerciant iar potrivit art.5 din OG.7/2001 și art.42 din legea 571/2003 „nu sunt venituri impozabile și nu se impozitează, potrivit prezentei ordonanțe următoarele:

... k) veniturile obținute ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile corporale din patrimoniul personal, exclusiv cele obținute din transferul dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare și părților sociale".Autoturismele sunt proprietate personală iar înstrăinarea acestora s-a făcut în baza unor contracte civile.Decizia de impunere s-a realizat ca urmare a unor sesizări făcute de organele de poliție care l-au cercetat pentru savarsirea unor infracțiuni economice dar prin rezoluția procurorului a fost scos de sub urmărire penală iar împotriva acesteia DGFP Timiș nu a formulat plângere.Astfel vânzarea mașinilor este o operațiune civilă și nu comercială.

Pârâta D.G.F.P. Timiș a depus întâmpinare prin care solicită respingerea acțiunii ca fiind netemeinică și nelegală și menținerea celor două acte administrative atacate ca fiind temeinice și legale.

În motivare arată că debitele au fost stabilite de organele fiscale pe baza declarațiilor cumpărătorilor autoturismelor, chitanțele emise de vamă pentru achitarea accizelor și TVA ului aferent pretului de catalog a fiecărui autoturism, precum și în baza contractelor de vânzare-cumpărare a autoturismelor, documente ce au stat la baza stabilirii impozitului pe venit cât și a accesoriilor aferente, prin decizii de impunere datorate de petent potrivit OG. Nr.7/2001 privind impozitul pe venit. Prin rezoluția Parchetului de pe lângă Judecătoria Timișoara din 28.01.2006 data în dosarul penal nr.... s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a reclamantului cu privire la săvârșirea faptei de evaziune fiscală. Se mai arată că această soluție penală nu înlătură obligațiile fiscale stabilite prin raportul de inspecție fiscală din

Pe fondul cauzei arată că își mențin punctul de vedere exprimat în decizia nr. 209/92/2006, drept pentru care solicită respingerea acțiunii.

Inspectia fiscală a fost realizată în baza art., 4 din L 511/2004 iar la stabilirea obligațiilor fiscale s-au avut în vedere documentele puse la dispoziția sa de către organele de poliție, operațiunile fiind desfășurate în perioada anilor 2003 - 2004, se aplică art. 15 din OG 7/2001 și Legea 571/2003.

Se mai arată că potrivit prev.art.63 din OG. Nr.7/2001 contribuabilii care realizează venituri din fapte de comerț sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, în patru rate egale până la data de 15 a ultimei luni din fiecare trimestru, și având în vedere că autoturismele au fost aduse în țară în scopul revânzării, reclamantul a realizat venituri

pe care avea obligația de a le declara la organul fiscal în vederea impunerii. Se mai invocă și prev. art. 7 din Codul Comercial arătând că reclamantul a săvârșit fapt comerciale obiective prev. de art. 3 pct. 1 din Cod comercial.

Pârâta A.F.P. Timișoara a depus întâmpinare prin care solicită respingerea acțiunii ca nefondată. În motivare pârâta arată că raportul de inspecție fiscală încheiat la ..., a avut în vedere stabilirea cuantumului impozitului ce trebuia achitat bugetului de stat, ca urmare a actelor de comerț efectuate cu autoturisme, fără autorizație și iară a declara la organul fiscal veniturile realizate de către contribuabil în anii, 2003 și 2004, că prin declarația dată la organele de poliție, reclamantul recunoaște că în cursul anilor, 2003 și 2004 a importat mai multe autoturisme din Germania de care s-a folosit un timp și pe care le-a vândut apoi la diferite persoane, obținând un venit impozabil conf. OG 7/2001, OG 68/97 și Legea 571/2003

Pârâta A.F.P. Timișoara consideră că activitatea reclamantului de a achiziționa în mod repetat în cursul anilor, 2003 și 2004 autoturisme din Germania, îi sunt aplicabile și pct. 4 HG 54/2003, reclamantul desfășurând fapte de comerț.

Astfel în mod corect parata a considerat că reclamantul trebuie să achite o diferență pe impozitul pe venit precum și accesorii la acesta, în cuantum de ... Ron.

La dosar s-au depus: chitanța cu taxa de timbru, decizia nr. 209/92/9.05.2006 a DGFP Timiș, rezoluția de scoatere de sub urmărire penală din ... pronunțată în dosarul ..., Sentința Civilă nr. 226/2006 a Tribunalului Timiș, referat nr. 22555/09.05.2006 a pârâtei G.G.F.P. Timiș, Decizia nr. 413/230/18.10.2005 a D.G.F.P. Timiș dosarul administrativ care a stat la baza emiterii actelor contestate, Decizia de impunere nr. 31478/04.08.2005, raportul de inspecție fiscală din 02.08.2005, cu anexele acesteia.

În cursul cercetării judecătorești a fost acvitat dosarul nr. 803/P/2005 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Timișoara.

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține ca:

Prin raportul de inspecție fiscală din 02.08.2005 se reține de către parata AFP Timișoara ca reclamantul a realizat următoarele venituri nete : pe anul 2003 un venit brut de ... Ron, pentru vânzarea a 5 autoturisme, stabilindu-se obligații fiscale suplimentare de 0 Ron, iar pe anul 2004 reclamantul a vândut 7 autoturisme realizând un venit net de ... Ron, stabilindu-se astfel o diferență pe venit de ... Ron la care s-au calculat accesorii în cuantum de ... Ron. În baza acestui raport au fost emise decizii de impunere nr. 31478/04.08.2005 pentru suma de ... Ron

Împotriva acestor acte administrativ-fiscale reclamantul a formulat contestație iar prin decizia nr. 413/230/2005 a DGFP Timiș s-a dispus suspendarea soluționării contestației până la soluționarea laturii penale, prin S.C. nr. 226/17.04.2006 a Tribunalul Timiș s-a dispus obligarea pârâtei la soluționarea pe fond a contestației ca urmare a pronunțării rezoluției de scoatere de sub urmărire penală a reclamantului în dosarul ... a Parchetului de pe lângă Judecătoria Timișoara.

Ca urmare a acestei hotărâri judecătorești pârâta a emis Decizia nr. 209/92/09.05.2006 prin care a respins contestația fiscală a reclamantului urmată în procedură prealabilă, reținându-se ca acesta a săvârșit fapte de comerț deoarece autoturismele au fost introduse în țară cu scopul de revanzare, în urma comercializării lor a realizat venituri pe care avea obligația să le declare la organul fiscal: deoarece reclamantul nu a declarat venitul și plătit la timp impozitul pe venitul realizat, parata AFP Timișoara, a calculat accesorii debitului principal.

Reținerea organului constatator ca reclamantul a efectuat acte de comerț nu este reală. Acesta nu a desfășurat activitatea de achiziționare a mașinilor ca și o profesie liberală, neavând autorizație de comerciant -fapt arătat de organul constatator în raportul de inspecție fiscală. Pe de altă parte, achiziționarea de mașini nu a fost făcută cu scopul de revanzare, din nici un act al cauzei nu rezultă această intenție a reclamantului, intenție care trebuie să existe în momentul achiziționării lor. Sustinerea pârâtelor că reclamantul ar fi recunoscut că cumpărarea mașinilor s-a realizat în scop de revanzare în cursul urmăririi penale este neîntemeiată din cercetarea dosarului de urmărire penală instanța de contencios reține că pârâta a arătat că a cumpărat mașinile pe rand pentru sine iar după aceea constând deficiente optice sau functionale le-a vândut.

Reclamantul a cumpărat mașinile pentru sine și apoi nefiind mulțumit de ele le-a vândut dar acest fapt nu îl transforma în comerciant. Deci instanța reține că nu are calitatea de comerciant, adică persoana fizică sau juridică care desfășoară o activitate comercială în baza unei autorizații emise în condițiile legilor comerciale.

Art.7 alin.1 pct.4 din Codul fiscal, definește activitatea independentă ca fiind „orice activitate desfășurată cu regularitate de către o persoană fizică, altă decât o activitate dependentă”. Nu există dovada achiziționării cu regularitate a mașinilor, caracterul de regularitate fiind o condiție care presupune că activitatea se desfășoară pentru a se realiza venituri suficiente pentru traiul propriu al comerciantului și pentru a se realiza o reinvestire a unei părți din profit, indiferent dacă este comerciant persoană fizică sau juridică. Deci caracterul de regularitate trebuie să existe atât la activitatea în sine cât și la veniturile rezultate din această activitate.

Din numărul mașinilor și din perioada de timp în care s-au desfășurat această activitate de achiziționare și apoi vânzare a lor, nu se poate reține că operațiunea pentru reclamant a dus la realizarea unui venit regulat. Deci această condiție nu este îndeplinită.

Din împrejurările și actele dosarului instanța reține că într-adevăr operațiunea de cumpărare și apoi vânzare a mașinilor a fost realizată de reclamant în mod întâmplător, pentru consumul propriu iar art.5 din Codul Comercial exclude din categoria faptelor de comerț „cumpărarea de produse sau mărfurile s-ar face pentru uzul sau consumația cumpărătorului, ori a familiei sale „. Din toate aceste acte normative, cât și din dosarul cauzei, instanța reține că reclamantul nu este comerciant persoană fizică, nu a desfășurat o activitate comercială, organul fiscal nefăcând dovada contrară conform art.64 din Codul de procedură fiscală care arată că (1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

Iar (2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.” Din nici un act al organelor fiscale nu rezultă nici calitatea de comerciant nici calitatea de act de comerț pentru operațiunile savârșite de reclamant, nici intenția de revanzare, nici criteriu de regularitate .

Pe de altă parte, actele administrative atacate-raportul de inspecție fiscală, decizia de soluționare a contestației și deciziile de impunere sunt lovite de nulitate absolută având în vedere încălcarea de către organele fiscale a principiului legalității impunerii prevăzut de art.53,136 și 138 din Constituția României care statuează că un impozit poate fi colectat doar în baza unui act normativ emis în mod legal.

În speța de față, impunerea reclamantului s-a realizat pentru anii 2003 și 2004, în baza OG 712001. Acest act normativ prevede la art.5 că „**Nu sunt venituri impozabile și nu se impozitează**, potrivit prezentei ordonanțe, următoarele:

k. veniturile obținute ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile corporale din patrimoniul personal, exclusiv cele obținute din transferul dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare și părților sociale;” Deci nu sunt incluse în sfera impozitului pe venitul global vânzările-cumpărările de bunuri mobile proprietatea contribuabilului, ci doar cumpărările-vânzările de titluri de valori mobiliare.

Autoturismele sunt bunuri mobile corporale, din contractele sub semnătura privată se reține că acestea erau proprietatea reclamantului dar diferența de venit rezultat din cumpărarea și apoi vânzarea lor nu sunt supuse impunerii conform textului de lege arătat.

Pentru anul 2004 impunerea reclamantului s-a realizat în baza legii 571/2003 care la art. 42” Venituri neimpozabile. În înțelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile:... g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile corporale din patrimoniul personal, altele decât câștigurile din transferul titlurilor de valoare;”- articol care a fost modificat doar prin OUG 24/24.03.2005 în care se arată că „g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile din patrimoniul personal, altele decât câștigurile din transferul titlurilor de valoare, precum și altele decât cele definite la cap. VIII¹” iar cap. VIII¹ privește veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal.

Ori, fata de aceste texte de lege, la fel ca si pentru anul 2002, 2003 si pentru 2004 cumpărăriile si vânzările de bunuri mobile in speta autoturismele, sunt exceptate de la venituri impozabile , motiv pentru care organele fiscale nu aveau temei de drept pentru considerarea acestor venituri ca baza impozabila.

Cum din actele si lucrările depuse in dosar, rezultă că reclamantul nu are calitatea de comerciant ca nu a desfășurat activitate comercială ca si profesie liberală, activitatea sa nu are caracter de regularitate, nu s-a dovedit de organul fiscal intenția de revânzare a bunurilor iar pe de alta parte operațiunea de cumpărare si apoi vânzare de autoturisme, ca si bunuri mobile corporale aflate in patrimoniul reclamantului, sunt exceptate din sfera veniturilor impozabile si supuse impozitului pe venitul global anul si in 2004 in sfera impozitului pe venit atât din cele rezultate din activități comerciale cât si din activități independente, motiv pentru care organul fiscal nu are temei de drept pentru considerarea veniturilor suplimentare realizate de reclamant ca si venituri impozabile, fiind încălcat principiul legalității, astfel ca actele administrative-fiscale: raportul de inspecție fiscală, deciziile de impunere anuală cat si decizia de solutionare a contestatiei administrativ jurisdictională sunt lovite de nulitate absolută, respectiv această baza de impunere nu are temei legal si, deci acțiunea reclamantului este întemeiată, in mod nelegal pârâtele au calculat impozit suplimentar pe venit si accesoriile aferente si nu a luat in considerare aspectele sesizate de reclamant ca nu este comerciant, nu a desfășurat activitate comercială si nu există baza legală de impunere, motiv pentru care in baza art. 1 din Legea 29/90 raportat la art. 186 din C.pr.fiscala si art.42 lit.g din Codul fiscal si art.5 lit.k din OG 7/2001 va admite actiunea si va anula decizia nr.209/92/9.05.2006 a DGFP cat si raportul de inspecție fiscală din ... si deciziile de impunere anuală, nr.... ca nelegale.

Admite actiunea formulate de reclamantul P impotriva pârâtelor Directia Generală a Finantelor Publice Timiș si Administrația Finanțelor Publice Timișoara având ca obiect anulare acte administrativ-fiscale.

Anulează decizia nr.209/92/9.05.2006 a DGFP și decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscală cu nr. 31478/04.08.2005 emisă de A.F.P. Timișoara.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică azi 30.11.2006.